

(4)

2002. augusztus 09.

ATV, Napkelte 07:15

Műsorvezető: - A Keresztút mai vendége Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal alapító főigazgatója, és azt kérdezném én a reklám előtt, hogy most, az utóbbi napokban, jelesül inkább tegnap, nagy vihart kavart az, hogy a Medgyessy-bizottság két, ellenzék által felkért szakértője egyelőre nem kapta meg a C-típusú átvilágítást a Nemzetbiztonsági Hivatalból, sőt, az egyikről azt írta a Népszabadság, hogy fennakadt a rostán. Vajon min akadhat fenn egy szakértő? Ön, mint egykori nemzetbiztonsági hivatali főigazgató, biztos tud erre válaszolni, majd a reklám után kérem rá.

(Reklámszünet.)

Műsorvezető: - A Keresztút vendége Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal alapító főigazgatója, kérdéztársaim Németh Péter és Bartus László, kérdésem pedig a reklám előtt az volt, hogy, ugye, most a legérzékenyebb hír a Medgyessy-bizottsággal kapcsolatban az, hogy két, az ellenzék által felkért szakértő a Népszabadság értesülése szerint fennakadt a C-típusú átvilágításon, nem mentek át, más lapok úgy értesültek, hogy csak Gorka Sebestyén nem ment át, Kiszely Gábor pedig még vár arra, hogy megkapja a C-típusú átvilágítást. Min akadhat fenn egy szakértő, ha egyébként, mint az kiderült ezekről az urakról, hogy kettős állampolgár? Mért baj ez? Vagy ez-e a baj?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát, ez nem baj önmagában, de okozhatja azt, hogy tovább tart, mondjuk, egy átvilágítás ilyen esetben. Akinek nem volna ismert, akkor elmondom nagyon röviden, hogy egy C-típusú átvilágítás azzal kezdődik, hogy az illetékes személy elé tesznek egy többoldalas kérdőívet, amelyben nagyon kényes kérdések is meg vannak fogalmazva, amelyre neki írásban választ kell adni.

Műsorvezető: - Példaként mondana egy kényes kérdést?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát hogy, például, homoszexuális kapcsolata van-e. Vagy házasságon kívüli kapcsolatot tart-e fent valakivel. Hát, vannak még tán kényesebbek is, de hát ezek számítanak talán ide leginkább. Az illetőnek végül ezen a kérdőíven, hát, nem tudom, hogy ő most hanyadik helyen áll, de meg kell jelölnie két személyt, akivel, akit megkereshetnek, és aki...

Műsorvezető: - Referencia-személyeket.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - ..., referencia-személyeket, igen, így, ahogy mondja, akitől megkérdezhetik, hogy az illető által előadottak megfelelnek-e a valóságnak. Na most, nem feltétlenül csak ezeket keresik meg, persze, mást is megkereshet a Nemzetbiztonsági Hivatal, amikor ellenőrzi a kérdések valóságtartalmát. Na most, ez egy Magyarországon élő magyar állampolgár esetében azért egyszerűbb, mert lehet, hogy ő egy olyat jelölt meg, aki

talán a külföldi tartózkodása során került vele kapcsolatba, és őt adta meg referenciaként. Nem tudom, de előfordulhat. De mindenképpen bonyolultabb egy ellenőrzés, hogyha nem Magyarországon élő, dolgozó személyről van szó.

Műsorvezető: - De hát, mondjuk, például, ezek valószínűleg azért Magyarországon élnek, hát Kiszely Gábor a Terror Háza Múzeumnak a szakértője, írt, publikált itt könyveket, tehát azt gondolom, hogy például ő itt él. Na most, lehet egyébként, attól még megadhatott egy Bajországi embernek a nevét is, és akkor most azért tart sokáig ez a dolog, mert most lenyomozzák a bajországi nevet, és esetleg felhívják telefonon, vagy talán kiutaznak hozzá?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Előfordulhat. Hadd mondjak egy példát: én részt vettem a Medgyessy-bizottság egyik zárt körű ülésén, ahol, hát, meghallgatott voltam, és a várószobában volt az MSZP által felkért szakértő, aki egész nap, reggeltől estig ott ült, mert még nem ment át a C-típusú, holott ő pár évvel ezelőttig, évtizedekig a Nemzetbiztonsági Hivatal főtitkárja volt. És az ő esetében is azért eltartott egy ideig, pedig hát órála aztán elegendő anyaggal rendelkezhetett a Nemzetbiztonsági Hivatal.

Műsorvezető: - Na de az lehet, hogy egy régi C-típusú volt már, amin ő átment, mert Gorka Sebestyén is azt

mondja, hogy minek kell neki most egy C-típusún átésni, ez a másik szakértő, mert hiszen őt az Antall-kormány idejében már egyszer átvilágították ezzel a C-típusúval. Hát, gondolom, mindegyik ilyen C-típusúnak naprakésznek kell lenni, nem?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen. Mert ha engem átvilágítottak '90-ben, és megállapították, hogy, mondjuk, nem vagyok drogfüggő, attól azóta lehettem az. Tehát, történhetek olyanok az életben, akárkinek az életében, ami nemzetbiztonsági kockázatot jelent, bár akkor, adott esetben még nem állt főnt.

Bartus László: - Főigazgató úr, jól értem, hogy Ön azt mondja, hogy önmagában az a tény, hogy valaki külföldi állampolgár, és beletekinthet a magyar titkosszolgálat titkos irataiba, az még nem jelent nemzetbiztonsági kockázatot? És ha valaki főnnakad, akkor az feltétlen azért kell, hogy főnnakadjon, mert esetleg szóba jöhet az, hogy az adott ország, amelyiknek ő állampolgára, annak esetleg dolgozik?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát, elvileg ez a kérdés fölmerül, persze. És jogos is, nem? Inkább.

Bartus László: - Tehát, magyarul: a kémelhárítót vizsgáló bizottságban a szakértők kémek lennének?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Nem hinném, tehát én ezt nem állítom.

Műsorvezető: - De lehetnek.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - De lehetnek. Több valószínűséggel...

Műsorvezető: - De kém az is lehet, aki nem kettős állampolgár, hanem magyar.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen. Persze, lehetne az is, igen.

Műsorvezető: - Az is dolgozhat külföldi szolgálatban.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - De, mondjuk, nagyobb a valószínűsége egy olyan állampolgár, illetve egy kettős állampolgár esetében.

Bartus László: - Legyen kedves azt megmondani, hogy abban az esetben, ha a C-típusú vizsgálat eredményeként kimondják, hogy a két úr fennakadt, ebben az esetben meg kell indokolni a szolgálatnak azt, hogy ezért, ezért és ezért, és bizonyítania kell tudni, hogy, hogy itt van egy kockázati tényező, vagy csak óvatosságból is megtehetik azt, hogy azt mondják, hogy nem?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Óvatosságból is megtehetik, természetesen, hogyha kétségek merülnek fel az illető által kitöltött kérdőívben megfogalmazott adatokkal kapcsolatban. Egyébként, akiknek át kell menni a C-típusú ellenőrzésen,

bizonyos kormányzati tisztviselők esetében is ez így van, ott a Nemzetbiztonsági Hivatal indoklással tesz egy javaslatot, miszerint emiatt nem javasolja a kinevezését az adott posztra. De a dolog eldöntése, egyéb esetekben, most itt nem a bizottságról, ami egy speciális helyzet, beszélek, egyéb esetekben a munkáltatónak, mondjuk, ha miniszterelnöki kinevezésű a poszt, akkor a miniszterelnöknek kell eldönteni, hogy ezt a javaslatot, miszerint emiatt nem javasolják erre a posztra, figyelembe veszi, avagy nem. Tehát eltekinthet tőle.

Németh Péter: - Meglehetősen sokat foglalkozunk most már az államtitkokkal, úgyhogy meg kell tanulnunk úgy kérdezni, hogy mintha lenne benne valamilyen ártalmatlan dolog, és ilyen fonákról. Már a múltkor is, amikor Önnel itt műsorban voltam, akkor valahogy így kellett megközelíteni, szóval, a kérdés az, hogy ha Ön, mondjuk, nemcsak a Medgyessy-bizottságban, hanem a másik bizottságban is meghallgatásra kerülne, akkor tudna mondani olyan dolgokat, amelyek az államtitkok körébe tartoznak? Tehát tudna konkrét személyekről mondani, hogy érintettek?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen, tudnák, de akkor sem fogok ilyet tenni, hogyha engem mentesítenek a titoktartási kötelezettség alól. Mert nekem elvem az, hogy soha senkit, aki hálózati munkát végzett, nem adok ki. Soha, senkinek.

Bartus László: - Lehet, hogy ezért semmisítették meg az iratokat, bocsásson meg, mert, ugye, arra hivatkoztak itt Horváth István és a bizottság előtt, hogy csak selejteztek, rég, régóta elmulasztották, most pedig selejteztek a rendszerváltás előtt, vagy pedig arról is szó van, hogy egy valamire való titkosszolgálat igyekszik eltüntetni a volt ügynökeinek vagy hálózatának a nyomait?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Erről is szó van. A mi esetünkben, amikor attól tartottunk, mert nem tudtuk, hogy, hát, a rendszerváltás e tekintetben milyen változásokat hoz, és esetleges utódaink nem akarnak-e azzal villogni, már elnézést, a, a leendő partnerek felé, akiket most partner-szolgálatoknak nevezünk, hogy kiadják az addig ellenük dolgozó hálózati személyeket. Ezért a legfontosabbak esetében igyekeztünk eltüntetni a rájuk vonatkozó dokumentumokat. Hadd mondjak egy példát, bár itt most már államtitkot sértek talán...

Bartus László: - Reméljük.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Mindenkinnek van egy...

Bartus László: - Végre hallunk valamit.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Mindenkinnek van egy 6-os kartona, úgynevezett 6-os karton, ahol a...

Németh Péter: - Már, ki mindenkinnek?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Már, a hálózati személyeknek. Amelyen szerepelnek az adatai. Máshol csak a fedőnéven szerepelhet, tehát például a pénzügy felé a vele kapcsolatos költségek elszámolása fedőnéven van nyilvántartva, amivel nem sokat ér senki. Mert, mit tudom én, Kucknader fedőnevű ügynökökkel kapcsolatos írások...

Műsorvezető: - Hát, kivéve, ha, mint Medgyessy Péternél, oda van írva zárójelben az anyja neve. Akkor azért mégiscsak ért valamit.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Na, persze, ezt így nem szabad kezelni, és azt én nem is tartom ezért hivatalos, vagy, hogy mondjam...

Műsorvezető: - Hiteles.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - ..., hiteles dokumentumnak, mert a, minek a fedőnév, mondjuk, az én fedőnevem, hadd mondjam el, ez is titok volt, én Fenyő néven írtam alá annak idején a jelentésem. De nem írtuk oda zárójelbe: "Fenyő (anyja neve: Márk Ilona)". Szóval, azért ez viccesnek tűnne. Vagy az lett volna. Na most, a legkényesebb...

Bartus László: - Hacsak nem az édesanyja fedőnevét használták.

Műsorvezető: - De akkor, bocsásson meg, akkor ez azt jelenti, hogy Ön nem tekinti hitelesnek a Magyar

Nemzetnek azt a dokumentumát, ami az egész lavinát elindította?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - A, magát az első dokumentumot, azt egy hiteles anyagról készített másolatnak tekintem, de a másolatot...

Műsorvezető: - Mert ott ott volt a, igen, jó, mert ott ott volt az anyja neve. A D-209-nek.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát, az is hibás volt akkor. Nem lett volna szabad, hogy ott legyen.

Műsorvezető: - És az az érdekes, hogy a D-008-asnak, akit most, ugye, a Mécs-bizottság nyilvánosságra hozott, mint hogyha annak is az anyja neve valahol már szerepelt volna, vagy, vagy azt mondják, hogy ott van az anyja neve neki is.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Akkor, visszatérve még az előbbi kérdésre: az a személyzeti anyaga volt; tehát amikor kinevezték. Amiben meghatározták, hogy ezentúl, mint SZT-tiszt a D-209 fedőnéven fog szerepelni. No de ebben a kinevezési parancsban nyilvánvalóan konkretizálni kellett, hogy kiről van szó.

Műsorvezető: - Ja, értem.

Németh Péter: - De nem jutottunk el az államtitok-sértésig, úgyhogy ez most akkor...

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Megmondom, hogy mit műveltünk annak idején.

Műsorvezető: - Szóval, a 6-os karton.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Attól félve, hogy esetleg kiadják az ügynökeinket, olyan esetekben, amikor ennek a valószínűsége, és a veszélyessége nagyon nagy volt, a 6-os kartont kicseréltük egy olyanra, amelyben olyan személy szerepelt, akit be akartunk ugyan szervezni, de nem tudtunk, vagy beszeresztünk ugyan, de azonnal jelentette, hogy ő be lett szervezve, tehát, aki esetében már semmi veszélyt órá vonatkozóan nem jelentett, viszont volt egy 6-os karton, Kucknaber fedőnevű ügynökről, aki mögött nem az a személy szerepelt, aki aztán az egyéb helyeken, pénzügy és egyéb helyen...

Németh Péter: - De ha most megtalálja valaki ezt a 6-os kartont?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen?

Németh Péter: - És, mondjuk, ott szerepel X. Y. neve, akinek a dolog teljesen ártatlan, mert Önök ilyen trükköt alkalmaztak, akkor most lehet, hogy hirtelen érintetté válik.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Előfordulhat. De ezért...

Műsorvezető: - Ez egy személyes pech?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen. Ezért nem hitelek ezek a nyilvántartások. Amit én már máskor is mondtam, meg mindig is mondok, hogy nagyon nehéz most már hitelesen feltárni a múltat. Mert én nem tudom, mások, hol, alkalmaztak-e ilyen, én most a hírszerzés területéről beszélek, hogy ezt hogy csinálta a belső elhárítás, mert én azon a területen nem dolgoztam, de hogy sok anyagot megsemmisítettek, az biztos.

Bartus László: - Főigazgató úr, most, amellett, amit Németh Péter mond, hogy, hogy itt másokra is a gyanú kerülhet, ugye, olyanokra, akiket nem illet, amellett azért egy veszélyességi része is van a dolognak, mert, ugye, Önök azért tették ezt, hogy ne kerüljön veszélybe a saját ügynökük. De hát így akkor veszélybe sodortak valaki mást, aki ráadásul nem is volt az ügynökük.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Éppen ezért tettük ezt, hogy ha már nem vállalta, akkor kerüljön ő most gyanúba.

Bartus László: - Hát, ez szép dolog. Na most, még, még egyet hadd kérdezzek, hogy Ön tett egy olyan kijelentést, hogy az első magyar parlamentnek mintegy nyolcvan százaléka volt valamilyen formában érintett a volt

állambiztonsági szolgálatokat illetően. Tessék mondani, Önnek erről egy listája volt, tehát konkrét tudomása volt, vagy ezt csak úgy saccolta? Készült ilyen lista az első magyar parlamentről? Tehát csináltak egy ilyen válogatást?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Nem tudom, hogy készült-e, állítólag keringett egy ilyen lista, de ez csak a III/3-as csoportfőnökség, tehát a belső elhárítás ügynökeinek a névsorát tartalmazta, ha készült ilyen, ha volt ilyen. A többitől nem készült. Én, és ezt szeretném megint kihangsúlyozni, arról beszéltem, hogy a titkosszolgálatokkal kik voltak kapcsolatban, és itt nemcsak a III/3-as ügynökökről van szó, hanem III/1, III/2, III/4, III/5, hadd ne soroljam, katonai felderítő hivatal, katonai elhárítás. Akiknek esetében, amellet, nemcsak a hálózati személyek, hanem a hivatalos kapcsolatok, meg a társadalmi kapcsolatok is, akik olyanképpen, ilyen minőségben segítették a titkosszolgálatokat, én mindezekre gondoltam, a nyolcvan százalék természetesen csak egy sacc. Ezt, ezt nem lehet ilyenképpen pontosan meghatározni, de arra én emlékszem, hogy amikor az első parlamentről vetített képeket nézegettem, akkor rendkívül sok ismerőst láttam.

Németh Péter: - Ön egyébként mikor lett Fenyő?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Én akkor, amikor első külszolgálatomra kerültem, és onnan kellett küldenem jelentéseket.

Németh Péter: - Azaz, ez...?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát, az a hetvenes évek elején volt.

Németh Péter: - Tehát a mai közhangulat szerint Ön egy megvetendő személy.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Valószínű, vannak olyanok, akik szerint igen. Vannak, akik azóta is becsülnek.

Műsorvezető: - Van egy nézői telefonunk, halló! Tessék parancsolni.

Juhász Emese: - Jó reggelt kívánok.

Műsorvezető: - Jó reggelt. Kérdezzen!

Juhász Emese: - Azt szeretném kérdezni, és Önöktől kérdzem, hogy miért tetszenek ilyen negatív felhanggal beszélni erről, hogy, és, mármint gúnyosan inkább, hogy "és Ön egy megvetendő személy"? Hát, kérem szépen, maradjunk annyiban, hogy van egy miniszterelnökünk, aki, igenis, úgy néz ki, hogy besúgó volt. Hagyjuk a kémelhárítást most, hiszen egy csomó minden kiderült róla. Többek között, amit nem értek: meghallgatták, a meghallgatta a bizottság a volt Pénzügyminisztérium igazgatóját, aki azt mondta, hogy a listán szereplő

személyek valóságok, tehát egy bizonyíték, amire azt mondták, hogy hamisítvány, nem létező személyek, a személyek valóságok, megmondta az igazgató úr. A másik pedig...

Műsorvezető: - Valós személyekről is lehet hamis dolgokat állítani, asszonyom, azért ez egyszerű logika.

Juhász Emese: - Nem, de nem így kell hozzáállni! Há mér lenne hamisítvány? Mér lenne, ha volt egy...

Műsorvezető: - Akkor, akkor tekintsük úgy, hogy ez volt az Ön kérdése, mért hamisítvány az a második dokumentum.

Juhász Emese: - Nem, még valamit szeretnék...

Műsorvezető: - Nagy Lajostól kérdezem.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Ez azért, azért hamisítvány, amit én az előbb már említettem, hogy ő a jelentéseit, minden SZT-tiszt, ha jelentést írt, akkor a fedőszámát, vagy nevét, vagy jelzését, SZT-tisztek esetében egy betű, és három szám volt ez, a hivatásos tisztok esetében valamilyen, hát, fantázianév, mint az én esetemben, hogy Fenyő. Soha jelentést nem írtam úgy alá, hogy Nagy Lajos, mint ahogy ezen a főmédvényen, mert én csak ennek tekintem ezt a hamisítványt, azon ott van, hogy Medgyessy Péter. Azon túl, hogy az egész, én azért már, '76-ban, vagy mikor keletkezett ez az anyag, a dátuma szerint, tudom, hogy nem rettegtünk akkor attól, hogy most jön az október 23.,

és itt ellenforradalmi, tehát nem volt MUK-hangulat már akkor régen, tehát nem kellett állandóan írni, hogy...

Műsorvezető: - De azért a kerek évfordulók előtt mindig volt egyfajta izgalom azért, hogy, hogy vajon mi készülhet itt esetleg, vagy milyen a hangulat az országban. '76., az egy kerek évforduló, gondolom, a Szabad Európa Rádió is annak idején erre rákészült, nyugati sajtó, tehát azért valami aggodalom lehetett akkoriban, lehet, hogy valakiket megkértek, hogy végezzenek környezettanulmányt a saját környezetükben, hogy, hogy kik lehetnek esetleg veszélyesek, még ha ez a papír az Ön értékelése szerint hamisítvány is.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát, ha volt is valami félsz attól, hogy a huszadik évforduló kapcsán történik valami, azért arra senki nem gondolt, szerintem, hogy ez a Pénzügyminisztériumból fog kiindulni, tehát az, az lesz az ellenforradalmi góc, és azért emlékezzünk arra, hogy a Villányi urat, az akkori pénzügyminisztert is megszólaltatták ez ügyben, aki a Pártbizottságnak tagja volt akkor, és ő sem emlékszik arra, hogy egyáltalán ez a kérdés fölmerült volna pártbizottsági szinten.

Németh Péter: - Az, ugye, az Ön szavaiból elég egyértelműen kiderül, hogy mélyen elítéli mindazt, ami itt történik, és a, a, azt, hogy a nyilvánosság járja körbe ezt a titkos témát. Most már azonban, Ön szerint, megúszható a teljes nyilvánosság, vagy sem?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hát, ez nagyon bonyolult kérdés. Énszerintem, ha nem hozzák nyilvánosságra most azoknak a nevét, akik érintettek, akkor az összes többi is gyanúban marad. Mert hát akkor valamennyire arra lehet gondolni...

Bartus László: - Most Ön nyilván a Mécs-bizottságra gondol.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Most a Mécs-bizottságra gondolok, mert hát a Medgyessy-bizottságban ez nem kérdés.

Bartus László: - Igen.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Hiszen ott egy személyről van szó, aki saját magára nézve teljesen, hogy mondjam, nyilvánvalóvá tette, hogy az adatok közlétehetőek. No most, hogyha a többieket megkérdezik, és azt mondják, hogy az enyémet nem, akkor a többi, akinek meg nincs miért nem nyilvánosságra hozni azt, hogy ő nem érintett, akkor mind gyanúban marad. Vagy pedig lehet egy fordított megoldást: mindenki, aki nincs rajta ezen a, most hogy nevezzem, listán, tehát azon a...

Németh Péter: - De az nem lenne államtitok-sértés, tehát hogyha...

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Akkor most mindenki kijelenti, hogy én nem,

s akkor marad tizen-nem tudom, hány, aki ezt nem jelenti ki.

Németh Péter: - Tehát ha leírjuk, ha mindenki, bocsáss meg, csak, ugye, minden kétséget kizáróan nem érintettek névsorát leírjuk, akkor nem követünk el államtitok-sértést?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Mondom, annyiban, hogy akkor következtetni lehet azokra...

Bartus László: - Hát, igen.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - ..., akik viszont érintettek.

Bartus László: - Igen, sőt, állítólag a, a, azt szokták mondani, hogy nemcsak az államtitok, ha azt mondom valakiről, hogy igen, hanem az is az, ha azt mondom, hogy nem. De van egy fontosabb kérdés még, hogy itt mindig csak az ügynökökkel, az aláírókkal, a fizetést felvevőkkel, a jelentőkkel, ezekkel-azokkal foglalkoznak, de Ön mondott nagyon érdekes kategóriákat az imént: hivatalos kapcsolat, és társadalmi kapcsolat. Akik állítólag, amennyire én tudom, némelyik jobban együttműködött, és, és folyamatosabban, mondjuk, az állambiztonsággal, mint némely ügynök. Na most, ezeket nem vizsgálják, ezek nem kerülnek, ugye, a nyilvánosság elé, ezeket, ugye, nem hurcolják meg, úgymond. Tessék mondani, hogy ezek a hivatalos kapcsolat, ezek közé kik

tartoztak, ebbe a kategóriába, és valóban, milyen tevékenységet láttak el? Előző kormánytagok lehetnek-e érintettek, például, ebben?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen. Bizonyos beosztások, most hadd ne kategorizáljam, mert akkor én is megmondom, hogy kik. De bizonyos beosztásoknál munkaköri köteleességként benne volt az a feladat, hogy a, a Belügyminisztériumot, így en block, a Belügyminisztérium munkáját segíteni kötelesek. Tehát, hogyha kértünk egy személyzeti anyagot, akkor azt oda kellett adni. Ha véleményt kértünk valakiről, azt meg kellett mondania. Ez, ez volt a hivatalos kapcsolat. Ezekről nem vezettünk semmilyen anyagot. Tehát ezeknek azt mondtuk, hogy X. Y., általában kezdőbetűvel jelöltük, hivatalos kapcsolatunk által kapott vagy adott információ szerint ez és ez a helyzet. A társadalmi kapcsolat, az nem volt különösebben, vagy konkrétan beosztáshoz kötött, hanem azért fontos beosztásban voltak, és akiket úgy ítéltünk meg, hogy mindenképpen olyanok, megbízhatóak, hogy hozzájuk lehet fordulni őszintén bizonyos információkért, vagy anyagokért, dokumentumokért. Ezeket hívtuk, TK rövidítéssel, társadalmi kapcsolatnak.

Bartus László: - Róluk van-e...

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - De ezekről nincsen semmi. Pedig egyikük-másikuk, sőt, többségük sokkal jobb volt, mint egyik-másik ügynök.

Műsorvezető: - Akkor mért nincs nyoma ezeknek?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Mert ezekről nem vezettünk dossziét.

Műsorvezető: - Senki nem vezetett?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Senki.

Bartus László: - Lehet, hogy vannak olyan kormánytagok, aki, mert az, mert Ön előbb olyan gesztust tett, mintha Ön tudná, hogy vannak olyanok, akik nem akadnak fönn a Mécs-bizottság szűrőjén, de ha alkalmaznák ezeket a szempontokat is...

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Értem a kérdést. Vannak.

Bartus László: - Vannak?

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Igen.

Műsorvezető: - Hát, köszönöm szépen, ez elég jó végszó volt. Én azt mondom, hogy, miután elég hosszú lesz még ez az egész ügynök-ügy, talán nem utoljára találkoztunk itt. Köszönöm szépen, hogy eljött hozzánk.

Nagy Lajos, a Nemzetbiztonsági Hivatal megalapítója, első igazgatója: - Én köszönöm a lehetőséget.

*****